

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei de atribuire a contractului privind etapa a doua a procedurii restrânse de atribuire a unui contract de achiziții publice (referință EuropeAid/138143/DH/SER/AL), comunicată reclamantelor prin scrisoarea din 6 martie 2017, prin care acestea au fost informate că oferta lor nu a fost reținută și că contractul a fost atribuit unui alt ofertant;
- obligarea pârâtei la plata către reclamante a unei despăgubiri sub formă de daune interese pentru pierderea unei șanse de a obține un contract, în cuantum de 240 000 EUR (două sute patruzeci de mii de euro);
- obligarea pârâtei la plata către reclamante a sumei de 40 000 EUR (patruzeci de mii de euro) cu titlu de daune interese punitive;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli efectuate de reclamante în legătură cu prezenta acțiune, chiar dacă aceasta este respinsă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a încălcat dreptul Uniunii Europene în materia achizițiilor publice, principiile transparenței și egalității de tratament precum și prevederile Regulamentului financiar, întrucât nu a comunicat reclamantelor decizia de atribuire a contractului în același moment în care a comunicat-o celorlalți ofertanți și întrucât a refuzat să respecte termenul suspensiv. Reclamantele susțin că pârâta a acționat cu încălcarea principiului bunei administrări prin nerespectarea dreptului reclamantelor la o cale de atac efectivă împotriva deciziei atacate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a modificat caietul de sarcini cu câteva zile înaintea expirării termenului pentru depunerea ofertelor, prin introducerea unor noi condiții. Astfel, pârâta a încălcat articolul 112 din Regulamentul financiar, în măsura în care modificările documentelor de achiziție au intervenit prin intermediul unor contacte în cursul procedurii de achiziții publice și, mai exact, prin intermediul unor clarificări furnizate ofertanților.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că pârâta a săvârșit mai multe erori vădite de apreciere, care figurează în extrasele din raportul de evaluare comunicat reclamantelor și a introdus criterii noi și necunoscute în etapa evaluării ofertelor.

Acțiune introdusă la 6 iunie 2017 – Aide et Action France/Comisia

(Cauza T-357/17)

(2017/C 269/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Aide et Action France (Paris, Franța) (reprezentant: A. Le Mière, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 6 aprilie 2017 a Comisiei Europene, împreună cu nota de debit nr. 3241607987 primită la 8 august 2016, cu toate consecințele juridice;
- obligarea Comisiei Europene să plătească Aide et Action France suma de 8 000 de euro în temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe interesul și pe calitatea reclamantei de a exercita acțiunea, în măsura în care Decizia din 6 aprilie 2017 (denumită în continuare „decizia atacată”) produce efecte juridice în privința sa.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe insuficiența motivării deciziei atacate, întrucât:
 - decizia menționată ar încălca articolul 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”);
 - decizia menționată nu ar conține niciun element de fapt și de drept clar și neechivoc;
 - Comisia s-ar limita să amintească încălcări ale obligațiilor contractuale, fără a invoca nicio clauză contractuală care ar permite stabilirea acestora și, în plus, fără a indica niciun element de determinare a cuantumului datoriei invocate;
 - decizia menționată ar fi insuficient motivată inclusiv în raport cu contextul său;
 - investigațiile și rezumatul stării de fapt întocmit de Oficiul antifraudă (OLAF) nu i-ar fi permis să înțeleagă întinderea măsurii adoptate în privința sa.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe refuzul accesului la raportul final al OLAF transmis Comisiei Europene, întrucât:
 - decizia atacată ar încălca articolul 15 alineatul (3) TFUE, articolul 42 din cartă, precum și Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei;
 - după emiterea notei de debit și după adoptarea deciziei de recuperare prin compensare, reclamanta ar fi trebuit să aibă acces la raportul final al OLAF pentru a-și putea exercita pe deplin dreptul la apărare;
 - Comisia ar fi trebuit să se pună de acord asupra condițiilor naționale ale dreptului de acces la documentele pe care se întemeiază o decizie nefavorabilă;
 - principiul comunicării rapoartelor de investigație și de inspecție ale Comisiei ar fi fost prevăzut de acordul de grant;
 - în orice caz, Comisia ar putea comunica un document în care au fost oculte anumite fragmente.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa oricărui temei al deciziei atacate și, în consecință, pe încălcarea TFUE, întrucât:
- decizia atacată ar încălca articolul 209 TFUE, precum și Regulamentele financiare nr. 966/2012 din 25 octombrie 2012 și nr. 1268/2012 din 29 octombrie 2012 de aplicare a acestuia;
 - decizia atacată nu ar fi întemeiată pe nicio creață certă, lichidă și exigibilă;
 - toate fondurile primite de reclamantă ar fi fost integral utilizate în scopul punerii în aplicare a programului pentru care au fost acordate fondurile europene, în conformitate cu articolul 14 din anexa 2 la acordul de grant „Grant Contract”.

Acțiune introdusă la 14 iunie 2017 – Polonia/Comisia

(Cauza T-376/17)

(2017/C 269/41)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C(2017) 2104 final a Comisiei Europene din 4 aprilie 2017 de prelungire a suspendării plăților lunare în favoarea Poloniei în ceea ce privește ajutoarele pentru recunoașterea preliminară a grupurilor de producători din sectorul fructelor și a legumelor, din cadrul Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA),
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză, coroborat cu primul paragraf prima teză și punctul (b) din Regulamentul 1306/2013 ⁽¹⁾ pentru faptul că suspendarea plăților lunare a fost prelungită pe baza unor constatări de fapt inexacte și printr-o interpretare eronată de drept, în timp ce condițiile unei suspendări a plăților lunare nu erau întrunite.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a articolului 41 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1306/2013 pentru faptul că nivelul de suspendare a plăților lunare a fost menținut la un nivel vădit excesiv în raport cu riscul eventual al pierderilor financiare pentru bugetul Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune (JO 2013, L 347, p. 549).